

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Оливера Миладиновић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Ниша, кога заступа ПГ Ниш, ради одређивања накнаде за изузето градско грађевинско земљиште, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 135/20 од 15.09.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 135/20 од 15.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 135/20 од 15.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 168/14 од 04.04.2016. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за изузето градско грађевинско земљиште к.п. .../... КО ..., државна својина, корисника земљишта ГГ из ..., чији су правни следбеници предлагачи са уделом од по 1/3 удела по цени од 4.804,00 динара по м², што за површину од 79м² износи 379.516,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача са сваком од предлагача за њихове уделе од по 1/3 делова исплати по 126.505,33 динара са законском затезном каматом почев од 04.04.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 159.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2591/16 од 12.02.2019. године утврђен је прекид поступка по жалби противника предлагача на решење Основног суда у Нишу Р1168/14 од 04.04.2016. године због смрти предлагача ББ из

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 135/20 од 15.09.2020. године, ставом првим изреке, настављен је поступак по жалби противника предлагача Града Ниша изјављена против решења Основног суда у Нишу Р1168/14 од 04.04.2016. године прекинут решењем Вишег суда у Нишу Гж 2591/16 од 12.02.2019. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење је потврђено у ставу

првом и другом изреке. Ставом трећих изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепеног решења и у том делу враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Предлагачи су поднели одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о исплати новчане накнаде предлагачу за раније изузето земљиште од њеног правног претходника. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о ванпарничном поступку за утврђење висине накнаде у новцу за експроприсану непокретност, у којима одлука о праву на накнаду и висини накнаде зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја. У конкретном случају нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о висини нанате за експроприсане непокретности, засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. ЗПП, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ради се о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, па је ревизија према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 21.07.2014. године, а вредност предмета побијеног дела је 379.516,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ревизијом побија висина одређене накнаде за експроприсану непокретност која не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић